

[Socialministeren.]

Undersøgelserapporten, der blev offentliggjort i november 1969, modtog jeg kort tid efter.

Af rapporten fremgår bl. a.:

1. at ca. 60 pct. af erhvervslivet på grund af utilstrækkelig informationsvirksomhed er uden kendskab til revalideringsloven, og at en stor del af virksomhederne ønsker tættere kontakt om ansættelsen af de enkelte revalidender,

2. at ca. 25-30 pct. af erhvervslivet, der i dag ingen revalidender har, mener at kunne beskæftige revalidender, samt

3. at ca. 20 pct. af de ansatte revalidender i virksomhederne er fejlplaceringer.

Da der på dette grundlag syntes at kunne rettes kritik mod vigtige dele af revalideringsarbejdet, bad jeg i januar i år direktoratet for revalidering og forsorg om nærmere at se på materialet.

Socialstyrelsen, revalidering og forsorg, har herefter foreløbig peget på, at undersøgelsen kun omfatter relativt få virksomheder — knap 400 — og godt 400 revalidender antaget i årene 1967-68, svarende til ca. 5 pct. af det antal revalidender, der i samme tidsrum har opnået erhvervsmæssig beskæftigelse efter revalideringssagens afslutning.

Af denne grund, men også på baggrund af formuleringen af visse af de spørgsmål, der er stillet de adspurgte virksomheder, knytter der sig en vis usikkerhed til resultaterne — navnlig for så vidt angår en række af de foretagne detailanalyser. Trods denne usikkerhed mener socialstyrelsen dog, at undersøgelsen viser, at der utvivlsomt er behov for øget kontakt med og en intensivering af oplysningsarbejdet over for erhvervslivet.

Ifølge revalideringslovens §§ 13 og 14 påhviler det såvel amtsrevalideringsudvalgene som revalideringscentrene at virke til fremme af revalideringsarbejdet inden for deres områder.

Det må anses for et naturligt led heri, at revalideringscentrene aktivt bestræber sig på at udbrede kendskabet til revalideringslovens støttmuligheder, og centrene er ofte blevet tilskyndet hertil af de centrale myndigheder. En sådan mere almindelig oplysende virksomhed er da også i vidt omfang blevet udfoldet f. eks. ved møde- og foredragsvirksomhed og ved de kontakter, der

skabes gennem amtsrevalideringsudvalgene, hvori bl. a. arbejder- og arbejdsgiverorganisationer er repræsenteret.

Rapporten er blevet tilstillet samtlige revalideringscentre, og socialstyrelsen har taget spørgsmålet om, på hvilke punkter rapporten måtte virke inspirerende i centrenes almindelige oplysningsvirksomhed, op til drøftelse med samtlige revalideringschefer.

For så vidt angår den indsats, der retter sig mod arbejdsmarkedet, opdyrkningen af arbejdsmarkedet og arbejdsformidlingen af de erhvervshæmmede, som varetages af den offentlige arbejdsformidling, behandles rapporten endvidere i arbejdsdirektoratet, som efter det for mig oplyste vil lade undersøgelsens resultater indgå i overvejelserne om det fremtidige samarbejde mellem revalideringsmyndighederne og den offentlige arbejdsformidling.

Herudover vil rapporten selvfølgelig indgå i de undersøgelser, som forestår vedrørende revisionen af revalideringsloven i folketingsåret 1972-73.

I øvrigt er det min hensigt i forbindelse med en forestående udvidelse af arbejds- og socialministerierne informations- og publikationsvirksomhed at overveje spørgsmålet om fremstilling af en særlig publikation vedrørende revalideringen.

Af *Kurt Brauer* til justitsministeren (30. juli 1970):

„Vil ministeren hjælpe Herstedernes kommunalbestyrelse med at forhindre motorvejstrafik i at blive ledet ad Vridsløsevej og dermed gennem den skolevej, som samtlige elever på Hyldagerskolen skal anvende?“

Begrundelse.

Ministeren har i skrivelse af 22. juli 1970 forbudt Herstedernes kommune at lukke Albertslundvej og Vridsløsevej. Det medfører, at trafik fra Vestmotorvejen, hvis færdiggørelse er udskudt af regeringen, ledes gennem bl. a. Vridsløsevej, der adskiller Hyldagerskolen fra sit skoledistrikt i Albertslund syd. Det problem, som ministerens forbud rejser, kunne f. eks. løses ved at øge Glostrups politistyrke, så den bliver i stand til at sikre børnenes skolevej.